

3GEMA

MAGAZÍN TRIGEMA / ROČNÍK I. / ČÍSLO 2 / WWW.TRIGEMA.CZ

**VEŘEJNÝ
PROSTOR
BY MĚL BÝT
PŘEDEVŠÍM
PRO LIDI**

Nové byty chytře...

CSV@Řepy

Komorní rezidenční projekt zahrne **24 bytů** ve velikostech od **1+kk** do **3+kk**. Součástí jednotlivých bytů budou v přízemí předzahrádky a ve vyšších patrech balkony a lodžie. V nejvyšším patře pak budou velké terasy.

Více informací na www.cistovicka.cz. Zde je možné se zaregistrovat a získat další exkluzivní informace ještě před oficiálním spuštěním prodeje.

Informace zobrazené v této inzerci nejsou návrhem na uzavření smlouvy. Poskytnutí uvedených produktů nebo služeb je vázáno na splnění dalších podmínek, které Vám ochotně sdělíme v našem prodejním centru.

Stavební standardy
bytů a domu
www.cistovicka.cz

CSV@Řepy patří do konceptu Trigema Chytré bydlení.
Další informace na www.chytre-bydleni.com nebo na lince **800 340 350**.

www.cistovicka.cz

Vážení čtenáři,

jsem rád, že první číslo magazínu 3GEMA mělo tak silnou pozitivní odezvu. Ukázalo se, že záběr témat, které jsou s činností koncernu Trigema spojeny, je dostatečně atraktivní a najde si v něm spoustu zajímavého jak ten, kdo hledá nové trendy a možnosti v bydlení, tak ten, kdo má rád cestování, sport či umění. To vše nás – možná tak trochu neskromně – utvrdilo v názoru nezůstat pouze u pilotního vydání.

Letní číslo magazínu čtenářům přiblíží, jak vnímá roli veřejného prostoru jeden z celosvětově nejznámějších Čechů, kterým je umělec David Černý. Jeho práce jsou nedílnou součástí náměstí a dalších prostor u nás i v zahraničí. Umění zůstáváme věrni i díky informacím o nové soutěži Czech Nature Photo, vybraným snímkům z uplynulého ročníku Czech Press Photo či letošnímu ročníku, který se již kvapem blíží.

Velká pozornost je věnována především novinkám z oblasti bydlení. Prostřednictvím konceptu Chytrého bydlení vás například seznámíme s tím, jak se dá díky virtuální realitě vybírat nový byt nebo že do naší aktuální nabídky patří rovněž bytový dům JRM@Lužiny či prémiový CSV@Řepy. Nechybí ani čísla o bytovém trhu, která pocházejí z pravidelných analýz Trigemy.

Díky reportáži z Predator Race, na který dorazilo přes 2 tisíce účastníků závodu a obdobný počet fanoušků, se budeme moci podívat, že Areál Monínec „žije“ celoročně a ne pouze během zimního období.

A pokud hledáte inspiraci pro to, kam vyrazit na výstavu či za sportem, podívejte se určitě na rubriku Události a akce. Třeba zde objevíte něco, o čem jste doposud ani nevěděli.

Přeji příjemné a zajímavé čtení.

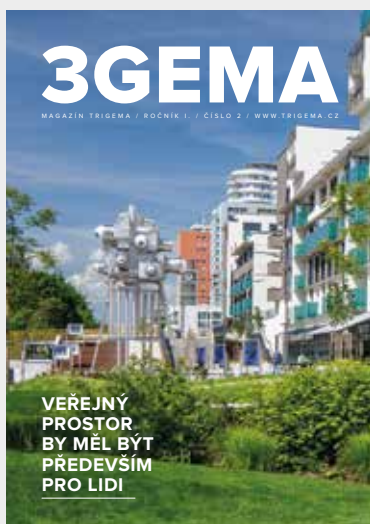

MARCEL SOURAL

předseda představenstva Trigema a.s.

OBSAH

Magazín 3GEMA slouží jen a výhradně k propagaci koncernu Trigema a.s. a je veřejně neprodejný.

Trigema a.s.
Explora Centre – budova Jupiter
150 00 Praha 5, Bucharova 2641/14
Tel.: 227 355 211
info@trigema.cz
www.trigema.cz

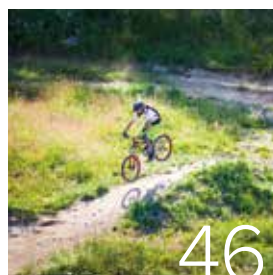
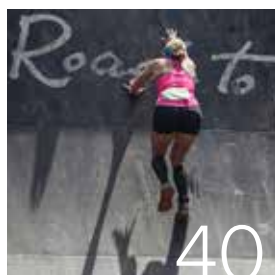
Redakční rada:
V. Souralová, M. Soural,
M. Netolický, R. Polák

Redakční obsah:
R. Polák, V. Souralová,
A. Šilhánová

Číslo 2, ročník I
Vyšlo 30. června 2017

Vydavatel:
Trigema a.s.
MK ČR E 22855

Foto na obálce: **Jiří Šebek**
Foto: **Michael Tomeš** 3, **Shutterstock** 4, 10, 11, 12, 14, 15, 17, 22, 23, 26, 27, **Jiří Vidman** 4, **Roman Šimek** 6, **Markéta Kolínská** 9, **Archiv Centra Paraple** 4, 30, 31, **Jan Přerovský** 4, **Robert Hlavica** 6, **Lukáš Veselý** 6, **Dan Materna** 7, **Art Econ** 6, **Veronika Souralová** 4, 34, 36, 37, 38, **Štěpánka Stein** 35, **Jan Metlička** 4, 40, 41, **Jiří Šebek** 8, **Archiv Trigema** 18, 19, 20, 21, 24, 25, 28, 29, **Tomáš Lisý** 33, **Škola Michael** 42, 43, **Petr Hamerník** 46, **Taras Kusčynskyj** 46, **David Anderle** 46

Obsah

ÚVODNÍK	3
FOTO ČÍSLA CZECH PRESS PHOTO	4
NOVINKY	6–7
ROZHOVOR DAVID ČERNÝ	8–11
TAM, KDE TO ŽIJE VEŘEJNÝ PROSTOR	12–13
NÁJEM VS NOVÉ BYDLENÍ	14–15
ZÁJEM O NÁJEMNÍ BYDLENÍ JE V EVROPĚ RŮZNÝ	16–17
VIRTUÁLNÍ REALITA NEPOSTAVENÉHO BYTU	18–19
KLIENSKÁ CENTRA: VŠE NA JEDNOM MÍSTĚ	20–21
BÍLÁ HORA OÁZA KLIDU SPOJENÁ S HISTORIÍ	22–23
PRÉMIOVÉ BYDLENÍ VE VILOVÉ ČTVRTI ŘEPY	24–25
NEJRYCHLEJI ROZVÍJEJÍCÍ SE OBLAST PRAHY LUŽINY	26–27
CHYTRÉ BYDLENÍ NA LUŽINÁCH	28–29
HANA MELICHAROVÁ RUKU TERAPEUTA PŘÍSTROJ NENAHRADÍ	30–32
BĚŽELI JSME PRO PARAPLE	33
GALAPÁGY NOEMOVA ARCHA PACIFIKU	34–39
PREDÁTOŘI NAVŠTÍVILI MONÍNEC	40–41
FENOMÉN VĚDECKOTECHNICKÝCH PARKŮ	42–43
FOTO ČÍSLA CZECH PRESS PHOTO	44–45
UDÁLOSTI A AKCE	46

CZECH PRESS PHOTO
2016

ŠIMON PIKOUS / VOLNÝ FOTOGRAF /
LUKÁŠ KRPÁLEK: OLYMPIJSKÝ HRDINA
CZECH PRESS PHOTO / 1. CENA / PORTRÉT / SINGLE

STAVBY OČIMA STUDENTŮ UMĚNÍ

Společnost Trigema spolupracuje se střední školou Art Econ, která novou generaci připravuje na uměleckou dráhu. Studenti pro Trigemu fotí aktuální fáze vybraných projektů, jako jsou například CHYTRÉ BYDLENÍ CLB@Letňany, BLV@Horní Měcholupy a JRM@Lužiny.

PODÍL ENERGETICKY ÚSPORNÝCH BYTŮ SE ZVĚTŠUJE

Většina bytů, mezi nimž si může v hlavním městě zájemce vybrat, spadá do energetické třídy B, jak ukázal výzkum společnosti Trigema. Za posledních 5 let se přitom podle analýzy zvýšil podíl energeticky úsporných bytů o více než 70 procent. V roce 2012 jich přitom bylo dohromady jen 6,4 procenta. Aktuálně je jich v nabídce okolo 77 procent. „Již od roku 2015 stavíme podle pravidel, která budou v Česku platné až od příštího roku. Důraz na energetickou náročnost budovy je jedním ze základních parametrů našeho konceptu Chytrého bydlení. Díky legislativním opatřením se situace v tomto ohledu postupně zlepšuje, ale stále není optimální. Energetická náročnost budov není totiž jen o výpočtech před zahájením stavby ale především o budoucím užívání,“ vysvětluje Marcel Soural, předseda představenstva společnosti Trigema. Průkaz energetické náročnosti slouží k vyhodnocení energetické náročnosti budovy. Udává veškeré energie spotřebované při standardizovaném provozu budovy a podobně jako energetický štítek spotřebiče objekt řadí budovu do příslušné třídy energetické náročnosti.

NEJLEPŠÍ SNÍMKY ŽIVÉ PŘÍRODY

Soutěž Czech Nature Photo, která hodnotí nejlepší snímky živé přírody domácích autorů, vybrala prostřednictvím odborné poroty z 3 140 přihlášených fotografií nominace do sedmi kategorií. Pilotního ročníku soutěže Czech Nature Photo se zúčastnilo 467 autorů fotografií přírody. „Tak velký zájem o soutěž nás překvapil. Je vidět, že snímky přírody tvoří silnou stránku domácí fotografie. Není náhodou, že celá řada našich fotografů má

dobré jméno také ve světě,“ vysvětluje členka poroty Veronika Souralová. V průběhu léta jsou nominované snímky vystaveny v pražské Zoo a od 14. srpna do 3. září pak také v prostorech multižánrového Czech Photo Centre, které je u stanice metra Nové Butovice – na obou místech probíhá také hlasování o Cenu diváků. Slavnostní vyhlášení výsledků a předání všech cen se uskuteční 21. září v Czech Photo Centre.

MONÍNEC PATŘIL PSŮM A KNIZE ROK S RETRÍVREM

V Areálu Monínec proběhlo v polovině června odpoledne psích soutěžních disciplín, výstavy jednotlivých plemen, ale i křestu nové knihy Veroniky Souralové a Dana Materny Rok s retrívrem.

Program Monínec patří psům pak vyvrcholil rekordem, kolik psů se vejde na sněh, jenž organizátoři vytvořili na hlavní monínecké sjezdovce. Díky nové zasněžovací technologii Snowfactory lze na Monínci vyrábět sněh i při vyšších teplotách. To umožnilo, aby se všichni psi, kteří se ten den do areálu sjeli, mohli shromáždit právě na místní sjezdovce. Na regulérnost pokusu o nový psí rekord dohlížela pelhřimovská agentura Dobrý den.

A jaký byl tentokrát o akci zájem? Na monínecký sněh se vešlo hned 159 čtyřnohých miláčků. Během odpoledne se na místě vystřídalo okolo 400 návštěvníků.

Vloni se soutěžilo o to, kolik psů si na sebe nechá navléci tričko, které bylo vyrobeno pouze pro tuto akci. Roky předtím se zase soutěžilo v tom, kolik psů se vejde i s pány na nové molo místního blízkého Pilského rybníka nebo jaký nejvyšší počet psích štamgastů obsadí jednu z restaurací areálu. ■

ROK S RETRÍVREM

Psí smečka, to jsou zlatí retrívi Rupert, Tedík a Oliver. Přidejte k nim kluka Kryštofa a máte po celý rok zaděláno na všelijaká dobrodružství a rošťárny. Kniha plná krásných fotografií a milých příběhů volně navazující na předchozí publikaci Já, zlatý retrív. Potěší všechny malé i velké obdivovatele čtyřnohých miláčků.

Knihy jsou k dostání v knihkupectvích a na www.albatros.cz. ■

VČELÍN VTP AREÁLU BYL V TELEVIZI

V areálu Vědeckotechnického areálu Roztoky natáčela televize Prima reportáž pro květnový díl svého pořadu Prima Receptář. V reportáži, která byla do vysílání nasazena 21. května, představil zázemí včelína propagátor včelařství a učitel Českého svazu včelařů Augustin Uváčik.

Včelín, který je zajímavostí areálu, byl zprovozněn v létě před třemi roky. Včelín je chráněn před větrem a je otočen na jižní stranu. Pro Roztoky má umístění včelína obrovský přínos z pohledu přírody v opylovací činnosti. Včely jako jediný společenský hmyz nám přináší užitek i ze svých produktů, jako je med, včelí vosk, propolis, pyl, mateří kašička a včelí jed. Více k tématu vědeckotechnických areálů na straně 42 tohoto vydání magazínu 3GEMA. ■

VEŘEJNÝ PROSTOR JE TAKOVÁ VELKÁ HOSPODA

David Černý patří k těm umělcům, kteří na jedné straně vyvolávají někdy až nekritické nadšení, na druhé straně ale také mnohé kontroverze. S Davidem jsme si povídali nejen o jeho projektech, ale i o tom, jaká by měla být úloha veřejných míst v rozvoji měst.

Co je vůbec účelem umění ve veřejném prostranství?

Nejdříve je třeba si říci, co je vlastně ve městě veřejným prostorem. Osobně si myslím, že by takové místo nemělo být určeno automobilům. Město by mělo být především pro lidi. Auto považují spíše za prostředek. Lidé, kteří se do měst stěhují, hledají především větší sociální kontakt s ostatními. Veřejný prostor je tedy místem, kde dochází ke shlukování více lidí najednou. Takové místo může být více či méně ošklivé. Můžu to přirovnat třeba i k hospodě. Některá hospoda nám může připadat hezká, jiná naopak ne. Umění ve veřejném prostoru považuji za zpříjemňující prvek. Druhou otázkou je, zda a co má, nebo nemá umění říkat. Těch dalších otázek, které jsou s veřejným prostorem pak spojeny, je pak nekonečně mnoho. Diskutovat se o tom dá hodiny.

Mělo by se o veřejný prostor starat město?

Například pražský magistrát se nedávno rozhodnul, že chce umění mít ve veřejném prostoru. Za komunismu existovalo pravidlo, že 4 procenta výdajů šly do uměleckých děl, které veřejný prostor zaplní. Mozaika z výfuku metra na Letné nebo Klárov, kde vzniklo několik pěkných soch, považuji za zdařilé. Těch povedených děl lze však spočítat spíše jen na prstech jedné ruky. Většina z toho byla hroz-

ná, jednalo se vesměs o paskvily. Současný přístup města považuji za podobný typ sociálního inženýrství.

Kdo by tedy měl být investorem takového díla?

Většina z toho, co zahraniční turisty na Praze láká, nepochází od města. Moje zkušenost se státním a veřejným sektorem byla jen v případě Entropy a zastávky městské hromadné dopravy v Liberci, kdy pro mě ale nebylo zadavatelem město ale obecně prospěšná společnost. V Liberci jsem udělal takový stůl, pod který se mohou lidé schovat. Zastávka hromadné dopravy kupodivu funguje i po více než 10 letech a je docela oblíbená. Zkušenost s Entropou však nebyla moc dobrá, musel jsem za to navíc českému předsednictví tehdy ze svých peněz zaplatit 2 miliony korun. Nechci tím ale říci, že by některé projekty pro veřejný prostor neměly být zadávány městem nebo státem. Některá města ve světě mají galerii veřejného umění a vše funguje dobře. Často jsou však takové projekty hodně podporovány i sponzory. U nás si myslím, že by podobný model asi ale příliš nefungoval.

Máte ještě nějakou domácí zkušenost?

Byl jsem v minulosti třeba požádán o účast v architektonické soutěži na náměstí v Jablonci nad Nisou, které

„DĚLEJ
CO TĚ ‚BAVÍ‘
A ‚INSPIRUJ‘
TÍM SVĚT
KOLEM TEBE!“,
ŘEKL DŘÍVE
TAKÉ ČERNÝ

„SPOUSTA LIDÍ
SI MYSLÍ, ŽE
PRAHA JE
ČERNÉHO
PLNÁ“, UVEDL
V MINULOSTI
ČERNÝ

se mělo rekonstruovat. Z podmínek soutěže evidentně vyplývala hlavně jedna záležitost. Za každou cenu na místě udržet parkoviště, které tam je. Podmínky byly tudíž tak nehorázné, že jsem se toho s radostí chopil a navrhnul jim, aby se tam umístila rovnou automyčka v poněkud rustikálnějším formátu. Neuspěl jsem, byl jsem druhý. Zůstalo tam parkoviště.

Měl jste i nějakou další úsměvnou zkušenost, kdy jste skončil nakonec druhý?

Vzpomínám na soutěž Automatu, který chtěl udělat vzpomínku na propagátora městské cyklistiky Honzu Bouchala, kterého u Strossmayerova náměstí srazilo auto. Vyhrál jsem s návrhem zapuštěným přímo do vozovky. Když se vše začalo ale projednávat, policie na jednu stranu řekla, že se jim to líbí, že to tam ale zároveň nemůže být, protože by na tom místě zpomalovali řidiči. To považuji za zajímavý argument vzhledem k tomu, pro jaký účel mělo být dílo vytvořeno. Takže to po mě zase dělal ten druhý, který tehdy v soutěži uspěl.

Spolupracoval jste i s nějakými developery?

Měl jsem dělat na přestavbě holešovického pivovaru. Vše skončilo v momentu, když jsme měli podepisovat smlouvu. Developer mě přesvědčoval, ať ještě slevím o dalších zhruba

15 tisíc. Já tu smlouvu vzal a roztrhal ji před ním. Dalším projektem byl návrh pro J. F. Otta ze společnosti Orco, která získala areál bubenského nádraží. Měl jsem připravit návrh visitor centra areálu, které by celý projekt představovalo veřejnosti. Protože jsem věděl, že na projekt ještě nemá stavební a jiná povolení a že je ta lokalita současně záplavovou oblastí, navrhnul jsem jim atomovou ponorku. Ta by se hodila, protože na to přeci nikdo nemůže nic říci! Argumentoval jsem přitom, že je to vlastně normální ponorka. Bohužel ani tento nápad nakonec neprošel. A nejen proto, že developer pak přestal v podstatě vyvíjet činnost. Dalším nápadem, co by se tam mohlo udělat, bylo velké obytné auto. Většina Pražanů ví, že je na tom místě prodejna aut a to byl také důvod, proč jsem navrhl právě takový velký, poněkud zbytnělý, automobil.

Jednou ze zatím posledních prací je Trifot.

Stojí před galerií Czech Photo Centre na Nových Butovicích. Má oči, které sledují procházející osoby a zobrazuje je na velkoplošných obrazovkách. Je to vlastně takové monstrum, které vás sleduje. Tak trochu Big Brother.

Můžeme Vaše díla vidět ještě jinde mimo Prahu?

Na Moravě to byla například Čeladná, kde jsem pracoval na zakázce

pro tamního soukromého investora. Jednalo se o pětičlennou rodinku Krychloidů z oceli. Název byl odvozen z „krychlí“, z nichž jsou objekty složeny. (Poznámka redakce: nejnovější dílo umělce Davida Černého je umístěno na fasádě Muzea umění v Olomouci. Jedná se o sochu lupiče v nadživotní velikosti, která se pohybuje po římse.)

A zkušenosti ze zahraničí?

Zažil jsem třeba velice zajímavou diskusi, kdy jsem se s jedním z tamních investorů hádal, jak už bývá mým zvykem, o cenu díla. Oni říkali, že to je tedy balík, který za návrh a realizaci chci. Reagoval jsem, že oni z toho na druhé straně budou mít také nějaký profit. Ten jejich Board se zamyslel, že když na místě budou mít moji sochu, budou moci zvednout nájem v okolních kancelářích z 29 na 31 centů za metr čtvereční. Nájemci pak nebudou moci říci, že sídlí jen tak na nějaké adrese. Budou k tomu moci dodat, že mají kanceláře u té známé sochy, co tam taky mimochodem stojí. Výsledkem bylo, že jsme se nakonec dohodli.

Veřejný prostor může tvořit ale i třeba příroda. Jaký k ní máte vůbec vztah?

Přiznám se, že ji mám rád, když se na ni koukám. Na obrázku. Nějaký bližší vztah k ní ale nemám. ■

DAVID ČERNÝ

Držitel Ceny Jindřicha Chalupského, grantu Nadace Pollocka a Krasnerové. Známa jsou jak jeho aktuální, tak starší díla – například socha Trifota před galerií Czech Photo Centre, laminátová miminka umístěna na Žižkovské věži nebo smíchovský tank natřený na růžovo. Vystudoval Vysokou školu uměleckoprůmyslovou.

ČERNÉHO DÍLA, KTERÁ VZBUDILA ROZRUCH

KRÁČEJÍCÍ TRABANT

Plastika lidového automobilu Trabant, která měla nohy a symbolizovala hromadný útěk východních Němců přes velvyslanectví západního Německa, k němuž došlo na podzim roku 1989.

RŮŽOVÝ TANK

Společně s kamarády natřel tank Rudé armády, který byl umístěn na pražském Smíchově narůžovo. Chtěl tak upozornit na skutečnost, že tank mnohým spíše připomíná okupaci z roku 1968 a ne osvobození z roku 1945.

ČŮRAJÍCÍ POSTAVY

Dvě bronzové čůrající mužské postavy, které jsou ovládány elektronickým zařízením mají představovat „vyčůranost“ mnohých Čechů. Objekt je umístěn na dvoře Hergetovy cihelny na Malé Straně.

HOSTINA OBRŮ

Přístřešek liberecké autobusové zastávky znázorňuje stůl, na němž jsou například propíchnutá lidská hlava, masožravá rostlina, půllitr a liberecké párky.

ENTROPA

Plastika vytvořená k příležitosti českého předsednictví v Radě Evropské unie. Zobrazovala stereotypy spojované s každou členskou zemí. Dílo mělo být původně vytvořeno ve spolupráci 27 umělců a uměleckých skupin, po jeho dokončení se však ukázalo, že skutečnými autory jsou David Černý, Tomáš Pospiszyl a Krištof Kintěra.

TAM, KDE TO ŽIJE

Pod souslovím veřejný prostor si mnozí z nás představí různá místa: někoho napadne, že se jedná o náměstí, jiný si pod tím vybaví pěší zónu, park nebo třeba i nástupiště metra či říční nábřeží. Jaká je skutečnost?

Středověká tržiště patřila k místům, kam se od pradávna chodilo nejen kvůli obchodu, ale i získávání informací, co se právě děje. Novodobým příkladem typického veřejného prostoru je pak třeba newyorská dvoukilometrová promenáda High Line, která vznikla tam, kde byla původně vlaková vlečka. Podíváme-li se do Evropy, nabízí se zase katalánská Barcelona, která na začátku 90. let spojila přípravu olympijských her s projektem zakládání nových náměstí, parků a promenád.

Ani Česko nezůstalo opodál. Vedle veřejných investorů si zde však stále častěji razí cestu také soukromí investoři, jak dokazuje proměna pěší zóny u stanice pražského metra Nové Butovice, kterou z vlastních prostředků za 36 milionů korun zainvestovala společnost Trigema. Díky tomu se na místě obnovila a zmodernizovala nová pochozí trasa vedoucí téměř až k místní poliklinice, ale také zprovoznil umělecký multižánrový prostor Czech Photo Centre a instalovala socha Davida Černého Trifot.

Celé místo je navíc doplněno o vkusnou stejnojmennou restauraci. Na pěší zóně byl instalován nový mobilář a další zóny, kde volný čas tráví jak místní obyvatelé, tak návštěvníci galerie a zaměstnanci firem sídlících v okolí. Z toho je zřejmé, že rozvoj měst i menších obcí nemusí být vždy pouze záležitostí místní samosprávy. Uvedený projekt

zároveň dokládá, že se obnova veřejných prostor nemusí omezovat pouze na centra měst, ale má svůj potenciál také v jejich jednotlivých čtvrtích, kde lidé běžně žijí a pracují.

Při zvažování, co vše ještě je, nebo už není veřejným prostorem, se někdy zapomíná, že to může být třeba ale i interiér budov. Ať již v podobě pasáže, nádvoří či dvorany. Příkladem je budova opery v Oslo, kdy její zastřešení slouží zároveň jako veřejně přístupná plocha, kam je vstup umožněn kdykoliv. Bez ohledu na to, zda v sále zrovna běží program.

Veřejný prostor se na jedné straně sice neustále mění a vyvíjí, na druhé má často stejného společného jmenovatele. Bývá jím socha nebo podoba výtvarného díla, které se zde veřejnosti představuje. V historii tvořily takovou dominantu pomníky významných osobností či událostí. Jindy se jednalo o díla s náboženskými motivy – známé jsou zejména různé mariánské sloupky či sochy svatých.

Současnost však už patří spíše jiným tématům. Sochy a jiné výtvarné projekty tak bývají často ztělesněním galerií pod širým nebem, jejichž smyslem je přitáhnout umění blíže k občanům. Kromě toho, jak potvrzují rovněž díla Davida Černého, slouží ke zvýšení aktivity těch, kteří se v okolí pohybují. Napří-

klad socha Trifota neznázorňuje pouze oživlé krácející monstrum, jehož hlavu tvoří soubor fotoaparátů (reálných značek a typů) a nohy stativy, ale také díky svým pohybujícím se očím zachycuje ty, kdo kolem něho prochází. Snímek každé takové osoby se pak na okamžik objevuje na panelech, které tvoří nedílnou součást nové pěší zóny.

Hlavním znakem, který je pro každý veřejný prostor nejpodstatnější, je potom to, aby se zde každý cítil spokojeně a mohl se potkat s těmi, s nimiž je mu dobře. Bez veřejného prostoru by se nám ve městě nežilo tak, jak si většina z nás asi představuje. Chybělo by něco, co je také důležité – střetávání různých odlišností se totiž paradoxně podílí na utváření pocitu sounáležitosti s okolím. Díky veřejnému prostoru – zjednodušeně řečeno – nejsme tolik sami. ■

DÍKY
VEŘEJNÉMU
PROSTORU
NEJSME
TOLIK SAMI

JE LEPŠÍ MÍT BYT, NEBO BYDLET V NÁJMU?

Je stále ještě výhodné investovat do nájemního bydlení?

Experti naznačují, že ceny za nájmy se zvyšují takovou rychlostí, že se mnohdy spíše vyplatí koupit si nový byt. A to i navzdory faktu, že takové bydlení v průměru meziročně zdražilo až o 20 procent.

stupně na další realitní produkty, včetně nájmu," vysvětluje Marcel Soral, předseda představenstva společnosti Trigema.

A kolik se tedy v průměru za nájemní byt v hlavním městě platí? V případě bytů ve velikosti 2+kk, o něž bývá zpravidla zájem největší, je to více než 14 000 korun. Dalších více než 4 tisíce korun si pak připlatí ti, kteří chtějí nájemní bydlení s dispozicemi 3+kk, jak ukázala studie Trigemy za první čtvrtletí letošního roku.

Začátek tohoto roku byl ve znamení dalšího navyšování nákladů, které jsou s pořizováním nového bytu spojeny. Jen v Praze je v cenové hladině nad 60 tisíc korun za m² již zhruba 80 procent všech prodaných bytů. Na začátku loňského roku to přitom bylo pouze 40 procent, potvrzují výsledky analýzy společností Trigema, Skanska Reality a Central Group.

Uvedený cenový nárůst, který je způsoben snižujícím se množstvím nových bytů směřujících na trh, má však vliv i na to, jak stoupají ceny starších bytů i nájmu. Díky analýzám společnosti Trigema se například ukazuje, že se každé čtvrtletí nabídka nájemních bytů zdražuje o 6 až 10 procent. „Čeho je málo, to je také většinou drahé. Nesoulad nabídky a poptávky, který už více než dva roky škodí trhu s novými byty, dopadá po-

Pokud se přepočte cena nájemního bytu na metr čtvereční, zjistíme, že zdaleka nejdražší jsou ale malé jednotky. Zatímco u čtyřpokojových bytů bývá tento nájem na hranici 300 korun za m², v případě jednopokojových je to více než 350 korun. Náklady na pronájmy jsou zdaleka nejvyšší v hlavním městě a dále pak také v Brně. V ostatních koutech země bývají mnohdy jen poloviční. Důvod je zřejmý. Praha a další větší města přitahují kvalifikovanou pracovní sílu, která se může pochlubit vyššími platy a tudíž i zaplatit za bydlení více peněz, než je tomu jinde.

Největší nabídka dostupných pronájemných bytů je v Praze 5 a Praze 2, kde se pohybuje okolo 15 %. Velmi podstatnou nabídku registrujeme také v Praze 4, kde se nabídka dostupných bytů drží přes 12procentní podíl.

ČEHO JE MÁLO,
TO JE TAKÉ
VĚTŠINOU
DRAHÉ

V tomto ohledu se nabídka nájemních bytů chová velmi podobně jako nabídka nových bytů.

Nejdražší jsou nájemní byty v centru města, zejména pak v Praze 1, 2, 3 a 5, kde jejich průměrná cena překračuje hranici 300 korun za m². Naopak nejlevnější jsou v Praze 10 a 9, kde se náklady na metr čtvereční drží pod hranicí 260 Kč.

Pro všechny, kdo se rozhodují mezi koupí nového bytu a investicí do nájemního bytu, může být vodítkem porovnání růstu jejich cen. Zatímco nyní se za 2+kk platí již zmiňovaných 14 tisíc korun, před rokem to bylo o 1 500 korun méně. V případě nového bytu stojí metr čtvereční zájemce 74 tisíc. Dvanáct měsíců předtím to bylo necelých 60 tisíc korun na m².

Mezi prvním čtvrtletím tohoto roku a posledním toho minulého pak nájemny zdražily o 7,1 a prodané nové byty o 0,8 procenta. Trigema přitom vycházela z 8 700 veřejně dostupných záznamů u 20 realitních serverů.

„Do budoucna lze očekávat, že se ceny za nové byty už nebudou tak navyšovat, protože by to veřejnost už ani neakceptovala. Současně s tím si ale myslím, že ceny za nájemní byty budou dál stoupat. Proto se mnohdy spíše vyplatí investovat do vlastního, než dávat peníze do něčeho, co mi vlastně ani nepatří,“ říká Soural. ■

DOSTUPNÉ BYTY V PRAZE URČENÉ K NÁJMU DLE DISPOZICE VE 1Q 2017

Dispozice	Dostupných bytů	Průměrná podlahová plocha	Průměrný nájem	Průměrný nájem / m ²
1+kk a menší	16,4 %	31,0 m ²	10 905 Kč	357 Kč
2+kk	31,1 %	48,7 m ²	14 437 Kč	291 Kč
3+kk	18,2 %	68,6 m ²	18 655 Kč	272 Kč
4+kk	17,5 %	93,1 m ²	28 087 Kč	300 Kč
větší	17,0 %	154,7 m ²	43 746 Kč	283 Kč

*dispozice odhadnuty dle výměry bytu

(1+kk: do 40 m², 2+kk: 40–60 m²; 3+kk: 60–80 m², 4+kk: 80–100, větší: 100 m² a více)

* nájem bez poplatků

zdroj: Trigema (8 700 veřejně dostupných záznamů z 20 realitních serverů)

DOSTUPNÉ BYTY V PRAZE URČENÉ K NÁJMU DLE LOKALIT VE 1Q 2017

Měst. obvod	Dostupných bytů	Průměrná podlahová plocha	Průměrný nájem	Průměrný nájem / m ²
Praha 5	15,7 %	75,11 m ²	21 787 Kč	303 Kč
Praha 2	13,3 %	90,9 m ²	29 845 Kč	364 Kč
Praha 4	11,9 %	59,5 m ²	15 515 Kč	287 Kč
Praha 9	10,7 %	54,3 m ²	12 813 Kč	255 Kč
Praha 3	10,5 %	70,7 m ²	21 427 Kč	306 Kč
Praha 10	9,9 %	64,5 m ²	15 155 Kč	251 Kč
Praha 6	8,9 %	75,1 m ²	18 574 Kč	265 Kč
Praha 8	7,2 %	67,3 m ²	18 357 Kč	287 Kč

*zobrazeny lokality s 5% a větším zastoupením

zdroj: Trigema (8 700 veřejně dostupných záznamů z 20 realitních serverů)

ZÁJEM O NÁJEMNÍ BYDLENÍ JE V EVROPĚ RŮZNÝ

Podle výpočtu společnosti KPMG dosahuje hrubá návratnost investice do nájemního bydlení v Praze 22 let. Jak si stojíme ve srovnání se zahraničím?

PRŮMĚRNÁ
VÝNOSNOST
V PRAZE
JE 4,4 %

Česko se řadí s podílem nájemního bydlení přesahujícím jednu pětinu k zemím, kde se této formě bydlení tolik nedaří. Průměr Evropské unie je totiž zhruba třetinový. Nejvyšší podíl nájemního bydlení je v Německu, Rakousku nebo i Dánsku. Kromě nás je naopak nízký zájem o nájemní bydlení také třeba na Slovensku, v Rumunsku či Chorvatsku.

Výnosnost z nájemného je přitom ve většině východoevropských měst mnohem vyšší, než je tomu v západní Evropě. Například ve Varšavě se tato výnosnost pohybuje podle údajů KPMG až okolo 8 procent a v Budapešti na hranici 6 procent. Na opačném pólu jsou Mnichov, Berlín a Vídeň, kde se uvedený parametr pohybuje jen mírně nad úrovní 3 procent.

Naše hlavní město pak představuje pomyslný zlatý střed mezi oběma póly. „Hrubá výnosnost nájemného se

v Praze přibližuje západním metropolím a je nejnižší ze sousedních zemí bývalého komunistického bloku. Průměrná výnosnost u aktuálně uzavíraných smluv je 4,4 % a investiční byt se tak z nájemného zaplatí za 22 let. Mimo Prahu se výnos z pronájmu pohybuje i nad úrovní 5 %,“ komentuje aktuální výhodnost vložení prostředků do nájemního bydlení Pavel Kliment, partner KPMG odpovědný za realitní sektor vývoj na trhu investičních bytů.

Podle Klimenta se do budoucna nepředpokládá, že bychom nějak výrazně z tohoto trendu vybočili. Důvodem je celkové ekonomické postavení naší země ve srovnání s ostatními evropskými státy ale i konzervativní preference Čechů ve prospěch vlastnického bydlení. Nájemní bydlení proto asi i nadále zůstane pouze doplňkovým nástrojem, jak vlastní bytovou situaci řešit. ■

HRUBÁ VÝNOSNOST NÁJEMNÉHO / HRUBÁ NÁVRATNOST

	VARŠAVA	BUDAPEŠŤ	BRATISLAVA	PRAHA	HAMBURK	VÍDEŇ	BERLÍN	MNICHOV
Hrubá výnosnost nájemného	7,8 %	6,1 %	4,9 %	4,4 %	3,5 %	3,4 %	3,3 %	3,2 %
Návratnost v letech	13	16	20	22	29	29	30	31

Cena nového bytu v tisících Kč a počet ročních nájmů.

Zdroj: KPMG

VIRTUÁLNÍ REALITA NEPOSTAVENÉHO BYTU

Slyšeli jste už někdy o virtuálních brýlích? Můžete díky nim sledovat filmy, hrát hry, prohlížet internet a nově pomocí aktivních i pasivních brýlí zjistit, jak bude vypadat váš nový byt. Nevěříte? Více vám mohou prozradit na prodejních místech Chytrého bydlení.

Brýle pro virtuální realitu se pomalu začínají stávat jedním z řady doplňků osobních počítačů a herních konzolí. Asi nejvíce jsou vyhledávány hráčskou komunitou. Nabídka her, které jsou přizpůsobeny pro zobrazení v některém typu takových brýlí, se každým rokem zvětšuje.

V současné době existuje několik typů virtual reality technologií, které se liší cenou a možnostmi zobrazení. Nejlevnější jsou náhledové pasivní brýle z papíru či plastu, do kterých lze vložit chytrý mobilní telefon a prohlížet si na něm 2D či 3D obrázky. Složitější brýle pro chytré mobilní telefony umožňují do vloženého telefonu též posílat film či jednoduché hry.

Nejpokročilejším typem jsou pak aktivní brýle, které umožňují sledovat polohu uživatele, reagovat na jeho pohyby a podle toho pak přizpůsobit zobrazovaný obsah. Tyto brýle lze již použít na opravdovou virtuální realitu. Jakékoliv v počítači uměle vytvořené prostředí je pak promítáno do aktivních brýlí z výkonného počítače. Díky tomu navodí uživateli ze zobrazovaného prostoru zcela realistický zážitek.

Virtuální realita se přesunula z oboru zábavy do pozice nástroje, kterým lze ověřovat budoucí investici do nemovitostí. Napadlo vás ještě před několika málo lety, že si svým budoucím bytem

můžete projít předtím, než bude vůbec postavený? To nabízí 3D vizualizace ve spojení s virtuální realitou.

Po připojení na aktivní brýle, které jsou určeny pro virtuální realitu, je možné procházet se interiérem zařízeného bytu i příslušejících teras, ověřit si výhledy do okolí ze všech místností, zorientovat se v dispozici či zkontrolovat velikost, rozložení a návaznosti jednotlivých místností v bytě. Pomocí aktivního ovladače lze například také navolit změnu osvětlení v bytě, vyzkoušet si, jak bude byt působit v noci při umělém osvětlení nebo zjistit, jak se změní působení interiéru bytu, když sem dáte novou podlahu, barvu stěn či typ obkladů. Virtuální prohlídky jsou již několik let běžné u některých realitních kanceláří ve Spojených státech,

Německu nebo Rakousku. U nás je tento obor ještě v plenkách. Kreativních agentur, které uvedenou službu nabízejí, ještě příliš není. Patří k nim ale například studio neoVISUAL. „Virtuální realitou se již nějakou dobu zabýváme. Společnost Trigema je jedním z našich prvních klientů, kteří pochopili, že virtuální prohlídka může zákazníkům při výběru nemovitosti pomoci. Nezastíráme však přitom, že se zatím jedná o relativně nákladnou záležitost,“ říká zástupce uvedené společnosti Ondřej Semerák.

Právě Trigema jako jedna z mála současných developerských společností, které na domácím trhu působí, se do uvedeného servisu pustila. Navštivte clientská centra Chytrého bydlení, kde se můžete o fenoménu dozvědět více. ■

KLIENTSKÁ CENTRA: VŠE NA JEDNOM MÍSTĚ

Každý, kdo si už někdy vybíral nový byt, zpravidla přiznává, že zpočátku nevěděl, jak vlastně postupovat. Některé informace o novém bytu našel na internetu, ve finále se však stejně musel poradit přímo s prodejcem v klientském centru.

CHCEME ZMĚNIT KULTURU V PRODEJNÍCH PROCESECH

Developeři, který na trhu působí, mají často vlastní strategii, jak s klientem komunikovat. Co je však pro většinu z nich společné, to bývá jedno centrální místo, kde se každý developer se zájemci setkává a řeší podrobnosti. Ať již týkající se konkrétní bytové jednotky nebo i samotné úhrady nákladů, jež jsou s jejím pořízením spojeny.

Aby zájemce dostal potřebné informace a měl příležitost získat ještě další, zřizují si developeři svoje klientská centra, kde si prodejci se zákazníky mohou v klidu a pohodlí o všem popovídat. Také Trigema se může pochlubit hned dvěma takovými místy. Do jejich zřízení a vybavení přitom in-

vestovala téměř 6 milionů korun. Jedno se nachází v Praze a druhé v Plzni. To pražské je navíc ještě doplněno o moderní centrum klientských změn.

„Chceme změnit kulturu v prodejních i postprodejních procesech, které jsou spojeny s pořízením bytu,“ vysvětluje příčiny vzniku nových center Petr Pospíšil, obchodní ředitel společnosti Trigema.

Nové prodejní a servisní prostory vycházejí vstříc potřebám uživatelů Chytrého bydlení. Moderní design, nové technologie i bezbariérový přístup jsou tím, co tato místa odlišuje od běžných prodejních center celé řady jiných developerů. Součástí vybavení

jsou příjemné prezentační místnosti, LED obrazovky a další moderní technologie. Trigema tak reaguje nejen na nové požadavky klientů, ale i skutečnost, že zájemci o byty Chytrého bydlení jsou mnohem náročnější a současně i poučenější, než tomu bylo třeba před deseti lety. Vedle Čechů a Slováků byty poptávají rovněž další národnosti. Například na projektu SMART Byty se jednalo také o Francouze, Němce a Italy.

Dalším důvodem, proč Trigema investovala do nových center tolik prostředků, je skutečnost, že svůj prověřený koncept Chytrého bydlení začala vloni nabízet hned ve třech kvalitativních úrovních. Chytré bydlení, jež klade důraz na bezpečnost a zdraví, moderní technologie, ekologické a energeticky úsporné bydlení, rozvinutou infrastrukturu v okolí projektu a přijatelné ceny, se kromě základní kategorie začalo nabízet v podobě Chytrého bydlení Plus a Chytrého bydlení Premium.

Nové prodejní centrum i samotné Centrum klientských změn Trigemy najdete v hlavním městě na adrese Bucharova 2641/14, Praha 5. V Plzni je to pak Kollárova 862. V této ulici právě vyrůstá i první regionální projekt Trigemy – bytový dům KLR@Plzeň. ■

WWW.CHYTRE-BYDLENÍ.COM

SPRÁVNÝ POSTUP PŘI KOUPI BYTU

- Z nabídky na internetu si najdete byt, který nejlépe vyhovuje vašim představám.
- Zkontaktujete prodejce.
- Telefonicky, přes e-mail, kontaktní formulář, nebo přímo Klientské centrum si osobně byt zarezervujete na dobu tří pracovních dní.
- Na základě osobní schůzky s prodejcem uzavřete následně Rezervační smlouvu a uhradíte Rezervační poplatek ve výši 50 000 Kč včetně DPH.
- Na základě termínu, který je uveřejněn v Rezervační smlouvě, budete prodejcem následně vyzváni k podpisu Smlouvy o smlouvě budoucí.
- Uhradíte 15 % z kupní ceny vč. DPH do čtrnácti dní od podpisu Smlouvy o smlouvě budoucí kupní.
- Vyberete si z nabízených standardů obkladů, dlažby, dveří či sanity to, čemu dáváte přednost. Současně s tím si můžete samozřejmě vybrat i různé nadstandardní vybavení.
- Po kolaudaci uhradíte celou kupní cenu, podepíšete Kupní smlouvu a převezmete si byt.
- Poté bude Kupní smlouva zapsána do Katastru nemovitostí.

Zdroj informací: Trigema

BÍLÁ HORA OÁZA KLIDU SPOJENÁ S HISTORIÍ

Pražská Bílá Hora je známa nejen díky bitvě, která se zde odehrála, ale zejména díky tomu, že se jedná o oblast, která je charakteristická klidnou vilovou zástavbou a velkým množstvím zelených ploch.

LETOHÁDEK
HVĚZDA JE
ORIGINÁLNÍM
PŘÍKLADEM
ČESKÉ
RENESSANCE

Zatímco v severní části Bílé Hory leží Obora Hvězda se stejnojmenným letohrádkem, v jižní, která náleží oblasti Řep, je čtvrť rodinných domů a vil. Tato oáza klidu a bezpečí je napojena na své okolí prostřednictvím tramvajové trati z roku 1937. Čtvrť si přitom zachovala podobu z tehdejší doby.

Neruší ji ani sídliště a ani žádná dálniční spojka. Nově je zde pak také prodloužená trasa metra A, jejíž součástí by do budoucnosti měla být přímo stanice Bílá Hora.

Podívejme se však ještě blížeji na tuto část hlavního města. Letohrádek Hvězda, který tvoří jednu z dominant oblastí, je příkladem české renesanční architektury. Dvoupatrová budova na unikátním půdorysu šesticípé hvězdy se může pochlubit bohatou štukovou výzdobou. V současnosti se zde nachází expozice, která připomíná bitvu z roku 1620. Veřejnost má pak v oblibě zejména místní oboru, kterou založil král Ferdinand I.. Obora bývá hojně navštěvována o víkendech, ve všední dny tu bývá naštěstí lidí přeci jen o trochu méně.

Dalším místem, jež si bezpochyby zaslouží pozornost, je Vypich. V době první republiky se zde každoročně konaly vojenské přehlídky, jimž na koni přihlížel prezident Tomáš Garrigue Masaryk. Nyní je tu křižovatka, která na jedné straně zajišťuje spojení z Petřin do Motola, na druhé pak z Bílé Hory směrem do Střešovic. U křižovatky je největší hypermarket Kaufland, který byl u nás zatím postaven. Jen kousek od něho jsou zastávky autobusů i tramvají. Směrem na západ vede ulice Bělohorská, na níž navazuje Kar-

lovarská. V blízkosti je Kostel Panny Marie Vítězné, který je od roku 1958 Kulturní památkou. Nejzdobnější částí stavby je hlavní jižní portál se štítovým nástavcem a sochami andělského pozdravení. Ve střední kupoli kostela se nachází freska Oslavení církve českými patrony od bavorského malíře Kosmy Damiána Asama. Na hlavním oltáři je umístěna kopie tzv. Strakonického obrazu. Do areálu je vstup umožněn v době, kdy se konají pravidelné mše. Areál byl totiž v roce 2007 navrácen komunitě sester benediktinek.

Za pozornost rovněž stojí tzv. Velká hospoda, která je na místě nedokončeného projektu kláštera servitů.

Výstavba kláštera byla slavnostně zahájena položením základního kamene roku 1628, avšak již za tři roky byla zastavena. Nedokončená stavba byla nakonec dostavěna se změněnou dispozicí jako zájezdní hostinec se špitálem. Nyní restaurace nabízí jak vnitřní prostory, tak zahrádku s grilem. Součástí interiéru je i společenský sál.

PRÉMIOVÉ BYDLENÍ VE VILOVÉ ČTVRTI

Prvním prémiovým bytovým domem Chytrého bydlení je CSV@Řepy, který leží v západní části Bílé Hory v klidné vilové čtvrti. Jednotlivé byty byly přitom připravovány „na klíč“ ve spolupráci s architektonickým studiem OOOOX.

Kdo někdy neuvažoval o tom bydlet tam, kde vás neruší hlučná doprava a okolí nabízí spoustu zeleně a dostatek dalších příležitostí, jak trávit volný čas? Ještě když je navíc takové místo v blízkosti městské hromadné dopravy včetně metra a samotné byty jsou navrženy a postaveny v duchu těch nejmodernějších trendů. Tyto představy bohatě naplňuje bytový dům CSV@Řepy, který vyrostl v ulici Čistovická.

Na pěti podlažích je dohromady 24 bytových jednotek ve velikosti od 1+kk do 3+kk. Byty mají ve vyšších patrech rozlehlé terasy s výhledem. Na tvorbě interiérů se od samého počátku projektu podílelo studio OOOOX. Projekt přitom

předchází vžité praxi tzv. „klientských změn“. Autoři návrhu se drželi filozofie, že ideální klientské změny jsou takové, které se vůbec nemusí dělat. Majitelé bytů se tak budou stěhovat do již připravených interiérů.

Prémiový charakter projektu se neodráží pouze v architektuře a designu budovy a interiéru, ale také samozřejmě v jeho vybavení. Nastěhovat se tak bude možné do kompletně vybavené domácnosti, která bude mít například individuální klimatizaci a inteligentní ovládání bytu. To bude pro všechny obyvatele domu znamenat snadnou kontrolu nad spotřebiči, regulací teploty a zabezpečením. Díky jednoduchému ovládání pomocí mobilních te-

lefonů a dalších mobilních zařízení se tak bude na dálku řídit nejen teplota, ale i některé další funkce, které si lze dopředu zvolit. Chybět však nebude ani kamerový systém u vchodů, v garážové hale a sklepech.

A na co se mohou majitelé bytů dále ještě těšit? Například také na plastová izolační trojskla, třívrstvé dřevěné podlahy v obývacích pokojích, ložnicích a chodbách, podlahové topení ve všech místnostech kromě chodeb nebo i na zařizovací předměty značky Villeroy&Boch v koupelnách.

Nezapomnělo se ani na energetickou úspornost budovy a bytů. Projekt je proto zařazen do třídy B, což znamená, že se jedná o velmi úspornou budovu. Konstrukce jednotlivých bytů dobře „dýchají“ i díky použitým přírodním materiálům, které omezují pravděpodobnost vzniku plísní a jiných zdraví závadných mikroorganismů. Vhodnému nakládání s energiemi pomáhají rovněž vhodné dispozice bytů a udržování efektivních poměrů obydlených ploch a společných prostor. Při stavební realizaci se dávala přednost přírodním materiálům, které navozují příjemný pocit a mají dlouhodobé použití. Součástí systému energetických úspor byla také silná tepelná izolace na obvodové konstrukci domu. ■

WWW.CISTOVICKA.CZ

ODGDX

NEJRYCHLEJI ROZVÍJEJÍCÍ SE OBLAST PRAHY

Na místě, které se původně jmenovalo Na Lužinách, se začalo poprvé stavět v 19. století. V současnosti už ale Lužiny patří k nejrychleji se rozrůstajícím oblastem Prahy s vysokým podílem mladých obyvatel.

Víte, že na Lužinách začíná dálková cyklotrasa Greenway Praha – Vídeň? Nebo že místní Centrální park protíná téměř 400 metrů dlouhý prosklený most, který je ve výšce až 17 metrů nad terénem? Nebo že má uvedená oblast na výběr v okolí hned z několika velkých nákupních center?

Hlavní dominantu celé oblasti představuje již zmiňovaný Centrální park, který je na ploše téměř 40 hektarů protkán sítí zpevněných cest a několika dětskými hřišti. Nechybí ani dva rybníky a dvě vodní nádrže. Park přemostňuje dvoukolejný uzavřený most metra trasy B, jehož okna se při projíždění postupně zvětšují, díky čemuž nedochází k velkému oslnění jak pasažérů, tak samozřejmě ani samotného strojvůdce.

Lužiny jsou rozděleny na tři základní sídelní jednotky: střed, jih a Luka. V každé z těchto částí je základní škola, několik

mateřských škol a celá řada obchodů, restaurací a dalších poskytovatelů služeb. Přímo u stanic metra Luka a Lužiny jsou dvě samostatná obchodní centra, kde je například i minipivovar, knihovna, pošta či lékařská ordinace.

Nedaleko odsud se pak nachází velké nákupní areály. Vedle Galerie Butovice jsou to také Metropole Zličín a Avion Shopping Park. V každém z nich jsou obchody známých a světových značek, které jsou otevřeny od dopoledních až do večerních hodin. Hypermarkety pak veřejnosti slouží od rána až do večera.

Zejména rodiny s dětmi na celé oblasti oceňují skutečnost, že v docházkové vzdálenosti je středověké městečko Řepora a Prokopské údolí. Skanzen Řepora představuje komplex budov, které mají připomenout českou lidovou architekturu, jak se asi ve 14. století žilo. Návštěvník zde najde třeba budovu kostela, usedlost rychtáře s krčmou, zastřešené tržiště, ale i šibeniční vrch.

Přírodní rezervace Prokopské údolí, která leží směrem na východ od Lužin, zaujímá plochu přes 100 hektarů. Jedná se o severovýchodní výběžek Českého krasu. Součástí tohoto území je hned několik lomů, jeskyní nebo hradů. Zejména o víkendech tu bývá plno. Místo navštěvují především rodiny s dětmi, cyklisti a bruslaři. ■

400 METRŮ DLOUHÝ PROSKLENÝ MOST

CHYTRÉ BYDLENÍ NA LUŽINÁCH

Na začátku tohoto roku se na Lužinách začalo se stavbou nového bytového projektu, kterým je dům JRM@Lužiny. Důvodem vysokého zájmu o bydlení v ulici Jeremiášova je jednak lokalita a další parametry našeho konceptu Chytrého bydlení.

Po dokončení, které se plánuje na přelom tohoto a příštího roku, by zde mělo své majitele najít na pěti podlažích hned 35 nových bytů. Zájem je jak o nízkometrážní byty, tak o prostorná 4+kk. Cena za bydlení aktuálně začíná na úrovni 67 912 Kč za m².

Byty jsou v kategorii Chytré bydlení Plus, což mimo jiné znamená, že budou po dokončení například vybaveny vzduchotechnickou jednotkou s rekuperací, přípravou pro inteligentní ovládání bytu nebo zděnými bytovými příčkami. K dalším standardům budou patřit okna s trojskly, silná tepelná izolace obvodových stěn, vstupní dveře bezpečnostní třídy 3 a optické rozvody. Projekt je v energetické třídě B.

V posledním podlaží bytového domu budou prostorné terasy. V nižších patrech jsou na západní straně navrženy předsazené balkóny s velkými prosklenými plochami, v přízemí pak venkovní terasy a předzahrádky.

Problém nebude ani s parkováním. Celkem 31 parkovacích míst bude přímo v 1. podzemním podlaží bytového domu. Další parkovací stání jsou navržena venku jako návštěvnická.

Bytový dům vyrostle na rohu ulic Jeremiášova a Mukařovského. Ulice Jeremiášova sice představuje jednu z hlavních dopravních tepen Stodůlek, bytový dům však spíše přiléhá k poklidné ulici Mukařovského. Od hlavní ulice Jeremiášova je dům odstíněn velkou sportovní halou Jeremi. Nejbližší zastávka městské hromadné dopravy je Amforová. Odtud jedou autobusy 4 minuty na metro B Luka. V docházkové vzdálenosti jsou mimo jiné tři mateřské školky a dvě základní školy.

- **Lokalita se skvělou dostupností**
- **Kompletní vybavenost okolí**
- **Rozlehlé parky na dosah**
- **Rekuperace – nucené větrání**
- **Inteligentní ovládání bytu**
- **Ekologicky šetrná budova**
- **Prostor pro rodinné bydlení**

35 NOVÝCH BYTŮ NA LUŽINÁCH

WWW.JEREMIASOVA.CZ

RUKU TERAPEUTA PŘÍSTROJ NENAHRADÍ

Hanka Melicharová je nejen vedoucí úseku fyzioterapie v Centru Paraple, ale také člověk, který se s jedním z klientů této neziskovky vydal až do Himalájí. Na tom by možná nebylo nic divného, kdyby Paraple nepomáhalo vozíčkářům s poškozením míchy.

Alexandra Šilhánová, Centrum Paraple

Hanka Melicharová je synonymem energie. Člověk, který se nevyhýbá životním výzvám, a zároveň skvělá kolegyně. Zná ji 6 let. Tehdy přišla do Centra Paraple na praxi jako studentka fyzioterapie. Od začátku bylo jasné, že jde o člověka, který zapadne. Jak profesně, tak lidsky. Proto jí byla už v průběhu magisterského studia nabídnuta spolupráce na částečný úvazek a posléze se stala plnohodnotným členem našeho týmu. Z osobní zkušenosti mohu říct, že se při práci nezaměřuje pouze na řešení důsledků, ale především na nalezení příčiny obtíží. Na člověka se dívá jako na celek ve všech možných souvislostech.

Kromě práce jde naplno i do spousty dalších věcí – sportování, cestování, zábavy. Naposledy jsem se nestačila divit, když na komplikované stěhování do nového bytu navázala čtyřdenním nonstop cyklo maratonek a vzápětí po něm odjela jako osobní asistentka s vozíčkářem Honzou Krauskopfm a partou středoškolských studentů překonávat své limity do Himaláje. Mezitím samozřejmě chodila do práce a po ní vedla zdravotní cvičení pro veřejnost. Je to holka s mimořádnou energií.

Vedle fyzioterapie studovala rovněž ergoterapii. Těžila z toho už při studiu na různých praxích. Oba obory se totiž dost často prolínají. Každá rehabilitace, by měla vést k větší soběstačnosti

a je jedno jestli se jedná o vozíčkáře, parkinsonika nebo člověka s bolavými zády.

A proč si Hanka vybrala po škole právě Centrum Paraple? Za osm let studia prošla spoustu praxí. Ambulance a sterilní prostředí jí však nikdy moc neláhalo. „V Centru Paraple se mi na praxi hrozně líbilo, byla jsem tady ve druháku na celý měsíc. Zejména pak přístup ke klientům a jednání s nimi, komplexnost péče i jednotlivé terapie, ale i zdejší kolektiv, který mě vzal mezi sebe a mně se z něj pak nechtělo odcházet. Z kolegů se rázem stali i kamarádi. S klientem spolupracují jednotliví odborníci a ti pak společně řeší jeden problém z více stran. Mám pocit, že se nám to takhle pěkně poskládá, že je za námi naše práce vidět a má smysl,“ vysvětluje.

Míra, s jakou fyzioterapeut zasahuje do osobní zóny klienta, je obrovská. A to obzvlášť v Parapleti, kdy je na vše mnohem více času než v běžné ambulanci. Stává se proto také, že se fyzioterapeut klientovi věnuje v průběhu roku kontinuálně i několik týdnů. Proto se také mnohem více pracuje i s jeho osobností a příběhem.

„Vždycky když s člověkem řešíš zdravotní stav, zasahuješ mu do jeho intimity. Ale už na škole nás pan doc. Véle učil, že je potřeba pracovat i s psychikou a že jedno nejde ovlivnit bez druhého. Díky tomuto

MÁM POCIT,
ŽE JE NAŠE
PRÁCE VIDĚT
A MÁ SMYSL

VÝHODOU NAŠÍ PRÁCE JE, ŽE JE INDIVIDUÁLNÍ

skvělému učiteli mi tenhle vzor práce nyní přijde přirozený. Je ale zároveň potřeba si nastavit a hlídat hranice z obou stran tak, aby to všem vyhovovalo," poodhaluje Hanka výhody a nevýhody své práce.

Fyzioterapie je komplexní, je to obor, jenž zároveň nabízí několik možných přístupů. Lidské tělo je velmi složité a fyzioterapeut může někomu pomáhat v průběhu celého života – od narození do stáří, už jenom v tom tkví ten směr. Nejde ale obsáhnout úplně všechno. „Když si vybereš, s kým chceš pracovat, pak je potřeba najít si svůj vlastní přístup. Já ráda využívám polohy vývojové kineziologie, prvky PNF, jógové pozice, mobilizace atd. V poslední době mě zajímá i problematika orgánů a zažívání. To celé je potřeba propojit s psychikou, která nám v dnešní době hodně hýbe tělem,“ popisuje Hanka, čemu se konkrétně při své práci věnuje.

V poslední době navíc z médií poměrně často slyšíme zprávy o možnostech využití moderních technologií při diagnostice i léčbě, a to i ve spojení s fyzioterapií. „Výhodou naší práce je, že je individuální. Nevýhodou pak, že je subjektivní, tedy neměřitelná a špatně vyhodnotitelná. Proto se na výsluní dostávají přístroje. V něčem jsou fajn a mohou pomoci při terapii, jsou dobrou motivací, protože výsledky jsou hned viditelné. Některé z přístrojů mohou mít klienti dokonce i doma. Například rotren, motomed, stojan, Xbox nebo jinou herní konzoli. Ale ruku terapeuta žádný přístroj stejně nikdy nenahradí,“ je Hanka přesvědčená.

A jak se díky práci dostala až do Himálají? Jednoho dne dostal ten nápad kamarád a klient Centra Paraple Honza Krauskopf. Řekla jsem jasně, v domnění, že to nemůže vyjít. Ale za týden nebo dva mi Honza volal, ať si domluvíme volno, že kupujeme letenky. Jednalo se o studentský projekt, kdy devět studentů v rámci Ceny Vévody z Edinburgu vycestovalo do oblasti Ladacku v Indii. Kromě nich se tam vypravil ještě jejich učitel, průvodce, kameramanka, Honza a já. Dělalí jsme různé výlety, navštívili několik chrámů, gomp a klášterů, poznávali tamní kulturu a užívali si neuvěřitelně krásné přírody. Byla jsem ze všeho naprosto unešená, výhledy do krajiny byly dechberoucí,“ vzpomíná. ■

BĚŽELI JSME PRO PARAPLE

Nejen scénárista a herec Zdeněk Svěrák, ale také stovky běžců a fanoušků podpořili další ročník Běhu pro Paraple – sportovně společenské akce, která se již poosmnácté konala v Praze.

Foto: Tomáš Lisý

Stovky Pražanů a dalších návštěvníků se v neděli 18. června zúčastnily benefičního běhu, jenž byl buď na symbolických 100 metrů, nebo na 5 kilometrů. Někteří pro trasu zvolili dokonce vozík či koloběžku. Součástí programu byly také akce pro rodiny s dětmi, workshopy, divadelní představení či koncert Radka Bangy a skupiny Gipsy.cz.

Běh pro Paraple se koná od roku 2000 na podporu těch, kteří běhat nemohou. Obecně prospěšná společnost Centrum Paraple pomáhá lidem s poškozením míchy následkem úrazu nebo onemocnění v průběhu života a jejich rodinám překonat těžkou životní situaci a najít cestu dál. Trigema je jedním

z hlavních a dlouhodobých partnerů Centra Paraple. Doposud Centru Paraple věnovala téměř 15 milionů korun.

Štafeta zaměstnanců Trigemy se na Běhu pro Paraple běžela závod na 100 metrů a zároveň jménem celé firmy Centru Paraple darovala šek na 50 tisíc korun. Zatímco v minulosti se běhy konaly v Letenských sadech, zvolili organizátoři za místo konání tentokrát žižkovský vrch Vítkov. Vedle Zdeňka Svěráka na akci nechyběla například ani primátorka Prahy Adriana Krnáčová, textař Michal Horáček nebo moderátor a herec Vojtěch Efler, který je známý i ze seriálu Ordinace v růžové zahradě. ■

TRIGEMA
DAROVALA
ŠEK NA 50
TISÍC KORUN

GALAPÁGY NOEMOVA ARCHA PACIFIKU

Tady nejste na turistické dovolené,
jako obyčejní GRINGOVÉ – právě prožíváte přírodovědnou expedici...

Veronika Souralová

VÍTEJTE V RÁJI

Cestou letadlem přemýšlíme, kdo asi s námi bude sdílet loď. Trochu se děsíme, protože většina pasažérů se nám zdá ve velmi pokročilém důchodovém věku. Naštěstí se nakonec najde i jedna londýnská rodinka a dva páry od pohledu sympatických Američanů. To už nás ale veze autobus z letiště na pobřeží. I když už loď známe z prospektu, jsme zvědaví, jak bude vypadat v reálu. Bojíme se totiž mořské nemoci. A čím bude loď menší, tím intenzivněji nám bude špatně. Nakonec na nás padne stabilně vyhlízející katamarán. No snad to bude OK. Děj se vůle boží!

Nasedáme do gumového člunu, který se tu nazývá panga a vyrážíme k našemu novému týdennímu bydlišti. Vypadá skvěle – tři patra bílého luxusu. V podpalubí posádka a kuchyně, dole kajuty, jídelna a společenská místnost, další patro kajuty, dvě čekají na nás – hotelové pokojíčky s koupelnou a záchodem, vyzdobené černobílými kolorovanými fotografiemi galapážských zvířat. Krása, takové taky chci! Třetí patro je opalovací, s posilovacími stroji a s vířivkou. To ale ještě nevíme, že během našeho pobytu nebude nikdy napuštěna.

LACHTANI V ČÍNSKÉM KLOBOUKU

Náš první výsadek z lodi se jmenuje ostrov Sombrero Chino, které-

mu opravdu vévodí kopec ve tvaru čínského klobouku. Černé lávové pobřeží se při bližším prozkoumání hemží červenými kraby lávovými, kteří v zapadajícím slunci září jak zapnutá světýlka. Roztomilí tučnáci galapážští sedí blízko u vody společně s tmavými leguány, v dalším patře nad nimi majestátně trůní hnědí pelikáni, ke kterým ladným krokem přichází volavka a nekompromisně je vyžene z jejich místa. Wow! Není to nádhera? Pelikán se vznese do výšky, zakrouží nad námi a střemhlav se vrhne do vln. Za chvíli si už ve svém velkém zobáku přehazuje chycenou ryбку. Stála bych na místě dlouhé hodiny, ale prý už musíme jít...

ZEMĚ DRAKŮ

Náš další výsadek je na ostrově Santa Cruz. Vydáváme se na vycházku směrem na Drakon Hill, který je proslavený zdravou a hojnou populací leguánů. Již po několika krocích bujnou vegetací zaslechneme praskání větviček. Zastavíme se a všichni se díváme směrem, odkud se zvuk ozývá. Za chvíli se majestátně z porostu vynoří oranžová dračí hlava. Chvilí nás zkoumá malými očkami, ale pak pohne jednou silnou nohou, pak druhou a kráčí přímo k nám. V celé své kráse. Je nádherný! A co je šokující, vůbec se nás nebojí. Galapágy jsou národním parkem s vysokou ochranou. Pouští se sem jen limitované množství turistů a za poru-

Veronika Souralová

GALAPÁGY

(Galapágos = želví ostrovy) objevil v roce 1539 panamský biskup Tomas Berlanga. Světovou proslulost získaly zásluhou Charlese Darwina, který během svého pobytu na ostrovech v roce 1835 načerpal důležité poznatky, které se staly podkladem k jeho evoluční teorii o původu a vzniku biologických druhů. Souostroví bylo v roce 1978 prohlášeno světovým dědictvím lidstva UNESCO.

V čem spočívá jedinečnost galapážské fauny a flory?

Ostrovy vznikly před miliony let sopečnou činností a nikdy neměly spojení s pevninou. Zpočátku pusté skály byly postupně osídlovány živočišnými a rostlinnými výsadky z jihoamerického kontinentu. Nejdůležitějšími dopravními prostředky pro semena a výtrusy rostlin byl vítr, ptáci a mořské proudy. Během několika tisíců let se z těchto druhů vyvinulo kolem 600 nových, pouze na Galapágách se vyskytujících, tj. endemických rostlinných druhů.

šení pravidel se platí vysoké pokuty. Zvířata z lidí strach nemají, protože k tomu nemají důvod. Kéž by tomu tak mohlo být všude na světě!

Dále mjíme jezírko s několika zářivě růžovými plameňáky, kteří si pod blyštící hladinou hledají potravu a vždy jen na krátkou chvíli vynoří dlouhé krky nad vodu. Asi abychom je mohli obdivovat v celé jejich kráse. Nebo vyfotit. Cvak!

Po obědě přejíždíme o kousek dál, na Rábida Island. Pláž pokrytá červenými lávovými oblázky působí až mimozemsky nepřírodným dojmem. Polehávající tuleni a hnízdící pelikáni a laguna s růžovými těly plameňáků je dokonalá.

Plaveme okolo útesů, na kterých ve velkých skupeních polehávají černí leguáni. Pelikáni majestátně trůní ve velké bílé vrstvě pokálených skaliscích a jakoby z nudy se občas vrhnou do vody, někdy jen tak okolo nás krouží. Zářivé červení krabi lávoví kontrastují s černým podložím. Obdivuji tu nádhru a i když tu podstatnou část pod hladinou nevidím, jsem u vytržení.

Další zastávkou je Isabela – největší ostrov v souostroví Galapágy. Proto je zde taky soustředěn život většiny obyvatel. Vydáváme se do vesnice Puerto Vilamill, kde jsou hotýlky, pláže, škola i domy „místňáků“.

Vesnici projíždíme na vyhlídkovém nákladáku, všude okolo silnice se vyhřívají leguáni, vycházkou vyrazíme na Sierra Negra Volcano. Šlapeme po zkroucené ztuhlé lávě, nahlížíme do lávového tunelu a užíváme si lávové pobřeží, které se hemží kraby, ještěry i ptáky.

KANOISTIKA S TULENÍMI MLÁĎATY

Dostáváme k dispozici dvojmístné kajaky a míříme na Floreana Island. Pod vodou se ti, co pod ní vidí, setkávají s tučňáky, množstvím barevných rybek, lachtany a malými žraloky. Naše žluté kajaky zajímají tulení mláďata. Zvědavě plavou vedle nás, vystrkují hlavičky a ladně tančí mezi vlnami. Pravá bezstarostná omladina!

PREDÁTOŘI NAVŠTÍVILI MONÍNEC

Téměř 5 tisíc soutěžících a dalších návštěvníků se na konci května sešlo v Areálu Monínece, aby se zúčastnili závodů série Predator Race.

Všichni, kdo během posledního květnového víkendu na Monínece dorazili, mohli zkusit jednu ze tří různých kategorií závodů, během nichž museli běžet, plavat, prolézat bahnem, nosit pytle naplněné pískem, zdolávat různé překážky a utkávat se s živými predátory.

Každý, komu se nepodařilo překážky překonat, byl nucen absolvovat trestný běh. Překážky tvořily například malé stěny, ostnatý drát, pod nímž se musel každý plazit či obří skluzavka do rybníka Musík. Závody Predator Dril nabídly 5kilometrovou trať s 20 překážkami

a 10kilometrový závod Brutal, kde museli účastníci zdolávat 25 překážek. Nově se navíc mohlo v neděli soutěžit v závodě Predator Race Masakr, jenž byl na trati dlouhé 30 kilometrů a obsahoval hned 30 různých překážek. Kvůli zvýšenému zájmu o účast v závodech se vždy od rána startovalo ve vlnách.

V areálu bylo účastníkům závodů a dalším návštěvníkům k dispozici stanové městečko, rozcvičovací zóna i lékařská služba. Monínece se tak zařadil k dalším místům, kde se letos Predator Race postupně zastavoval. Patřila mezi ně také Plzeň a Liberec. ■

2 500
ZÁVODNÍKŮ
NA MONÍNCI

VĚDA TAK TROCHU NUDA JE, MÁ VŠAK CENNÉ ÚDAJE

Česko se z hlediska rozvoje vědeckotechnických parků řadí k evropské špičce. Na vznik technologických parků u nás již směřovalo přes 8 miliard korun. Jedním z posledních příkladů je pak vědeckotechnický areál Buštěhrad, který vyroste na ploše téměř 18 tisíc m² mezi Prahou a Kladnem.

Právě finance stály v minulosti také u samotného vzniku fenoménu takových parků. V kalifornské oblasti, která je známá jako Silicon Valley, řešila Stanfordova univerzita problémy s nedostatkem peněz, jež by měla na vlastní fungování. Proto část svých prostor pronajala firmám z oblasti high-tech technologií. Jejich počet se začal postupně rozrůstat. Nyní jich zde působí už více než 2000!

V Česku jsme si však na první větší vědeckotechnické parky museli počkat až do doby, než jsme vstoupili do Evropské unie. Tehdy se díky operačním programům podařilo pro jejich rozjezd najít dostatek finančních prostředků. Areály začaly postupně vznikat jako houby po dešti a do dneška je jich okolo 80. Oproti mnohým jiným zemím se přitom jedná o unikát. Relativně vysoký počet takových areálů lze najít ještě ve Švédsku nebo Estonsku. Jinde jich zpravidla bývá o mnoho méně. Například ve Španělsku je jich zhruba desetkrát méně. Jen o trochu více jich je ve Francii či Dánsku.

Mnohé vědeckotechnické parky, jak se ukázalo už v případě těch prvních ze Silicon Valley, bývají napojeny na akademickou půdu. Díky tomu dochází k rychlému přenosu informací z výzkumných pracovišť do jednotlivých firem.

Středočeský kraj představuje oblast, která přináší pro provoz vědeckotechnických parků celou řadu výhod. Blízkost hlavního města, ale i Letiště Václava Havla, jako je tomu třeba právě v případě plánovaného areálu v Buštěhradu, je tím, co čím dál více firem a dalších investorů láká k rozhodnutí umístit svoji organizaci právě sem.

Budování každého takového areálu není vůbec levnou záležitostí. Například Vědeckotechnický park Rostoky byl postaven za více než 550 milionů a Park vědy Rostoky za téměř 330 milionů korun. Relativně vysoké náklady si proto také vyžádá investice do Buštěhradu. Podle předběžných propočtů by to mělo být dohromady až přes 800 milionů korun.

CELKOVÉ
PLOCHY
K PRONÁJMU
PŘES 11 000 m²

Uvedený model se osvědčil také v areálech Trigemy v Roztokách. České vysoké učení technické a podnikatelský sektor se zde ve vzájemné spolupráci zabývají výzkumem a vývojem spalovacích motorů pro automobily a motory s alternativními pohony i konstrukcí vozidlových převodovek.

Jen kousek od Prahy tak díky Trigemě stačily vzniknout už dva areály. Blízkost obou vědeckých pracovišť má stejný cíl – úzká spolupráce a nejlepší možné využití bohatého technologického vybavení obou parků. O tom, že se jedná o správnou cestu, svědčí mimo jiné fakt, že Vědeckotechnický park Roztoky získal 2. místo v soutěži Podnikatelský projekt roku, vyhlášené ministerstvem průmyslu a obchodu a agenturou CzechInvest.

Právě firmy jsou ale těmi, pro které jsou takové areály především určeny. Pro své kanceláře, zkušebny, laboratoře a další vývojové provozovny si je proto také vybírají nejen domácí, ale i celá řada zahraničních firem a organizací. Mezi stávajícími nájemci již postavených areálů společnosti Trigema, které jsou v Roztokách, jsou proto také společnosti TÜV SÜD, Struers či Eaton.

Kvalitní prostory a nejnovější technologie jednotlivým společnostem umožňují pracovat v příjemném prostředí, které jde tzv. s dobou. Zasíd-

lené firmy a startupy tak mohou navíc sdílet celou řadu služeb – od tisku přes kuchyňky až po zasedací a konferenční místnosti. Ušetří tak náklady a propojí lidi, kteří by se jinak možná ani nikdy nepotkali. Pro oblast vědy to pak konkrétně znamená, že na základní výzkum může bez problémů navázat jak výzkum aplikovaný, tak následný vývoj. Někdy proto i mnohé větší firmy usilují o to, aby mohly mít ve vědeckotechnickém parku alespoň pár kanceláří, které se výzkumu a vývoji věnují a byly tak přímo „u zdroje“ toho, co je pro jejich další budoucnost důležité.

Jedním z posledních příkladů nových středočeských areálů je právě projekt Vědeckotechnického parku Buštěhrad. Ten vznikne mezi Kladnem a Prahou v sousedství stávajícího areálu UCEEB. Bude napojen na Třineckou ulici, která celým místem prochází a na okraji Buštěhradu se napojuje na hlavní silnici směrem do Kladna a na druhou stranu do hlavního města.

Areál budou tvořit především dvě hlavní čtyřpodlažní budovy, kde budou laboratoře, vývojové a zkušební provozy, kanceláře a další prostory. První z budov bude určena pro zhruba 330 pracovníků a bude mít v nadzemní části 6 300 m² ploch. Do budovy B, kde bude přes 6 500 m² využitelných ploch, se pak vejde okolo 360 lidí.

První etapa prací na projektu bude z 50 procent hrazena z prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj v rámci Operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost. Také proto by měla být stavba areálu zahájena ještě letos. „Počítáme s tím, že by se první nájemci mohli do areálu stěhovat v roce 2019. Bude se jednat o největší vědeckotechnický areál, který postavíme a budeme provozovat,“ uvedl Marcel Soural, předseda představenstva koncernu Trigema.

Připravovaný Vědeckotechnický areál Buštěhrad se především zaměří na energeticky efektivní řešení v oblasti stavebnictví, elektrotechniky, pohonných jednotek a další související oblasti.

Kromě Středočeského kraje patří k regionům, kde se rozvoji obdobných areálů daří, rovněž kraj Jihomoravský a Zlínský. Na druhé straně jsou kraj Karlovarský a Liberecký. A víte, kde nejsou v podstatě vůbec? V Praze. Důvod je pouze jeden: hlavní město nemá na evropské dotace tohoto druhu nárok. ■

WWW.VEDECKE-PARKY.CZ

CZECH PRESS PHOTO
2016

JAROMÍR HANZLÍK / VOLNÝ FOTOGRAF
SLUNEČNÍ LÁZNĚ V SORRENTU / CZECH PRESS PHOTO
1. CENA / KAŽDODENNÍ ŽIVOT / SINGLE

UDÁLOSTI A AKCE

CZECH PHOTO CENTRE PROVOKATÉŘI 15. ČERVNA–8. SRPNA

Výstava, kterou můžete od poloviny června shlédnout v Czech Photo Centre, je uvedena pod názvem Provokatéři české fotografie/ Taras Kusčynskij – Jan Saudek – Antonín Tesař. Provokatér, buič, pokušitel – jsou slova označující jedince, který svým chováním vybočuje z řady a dráždí ostatní. I česká fotografie má výrazné provokatéry, a to zejména v žánru aktu, který má v její historii místo zcela nezastupitelné. ■

CZECH PHOTO CENTRE CZECH NATURE PHOTO 15. SRPNA–3. ZÁŘÍ

Pilotní ročník má za sebou soutěž Czech Nature Photo, která je zaměřena na ty nejlepší snímky živé přírody profesionálních i amatérských fotografů z Česka i Slovenska. Od poloviny srpna si bude možné prohlédnout všechny úspěšné fotografie, které budou nominovány na vítězné ceny. Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže je pak plánováno na září. ■

CZECH PRESS PHOTO 2017

CZECH PRESS PHOTO 2017 1.–30. ZÁŘÍ

Přihlašování soutěžních příspěvků do 23. ročníku soutěže Czech Press Photo 2017 bude zahájeno prostřednictvím on-line registračního formuláře, který bude na stránkách www.czechpress-photo.cz. Posuzována bude novinářská hodnota snímků (informativnost, pohotovost, aktuálnost) ruku v ruce s jejich hodnotou estetickou. Vedle fotografií bude možné i tentokrát přihlašovat do soutěže také videa. ■

AREÁL MONÍNEC 7.–8. ŘÍJNA CHAINLESS RACE

Bikovou sezónu zakončí Areál Monínec jako každý rok závodem Chainless race – sjezd bez řetězů. Vloni byl součástí této tradiční akce také Whip Contest, tedy jízdy v nejvíceroceňší otočce ve vzduchu. Neděle patřila volným jízdám. Na trati jsou od loňska nové klopené zatáčky a skoky. V horní části tratě k tomu přibýly další zakopané klopené zatáčky přímo na sjezdovce a opět pár jednoduchých skoků. Další tratí je na Monínci „lávkový“ freeride trail, kde je oproti trase vedoucí na sjezdovce více větších skoků. ■

AREÁL MONÍNEC ZAHÁJENÍ ZIMNÍ SEZÓNY 26. ŘÍJNA

Zahájení lyžování na Monínci! Hotelová sjezdovka nabídne první lyžování díky technologii Snowfactory, která umožňuje zasněžovat až do +15 °C. Díky této novince se v uplynulé sezóně meziročně navýšil počet dní. Na konci léta (20.–25. 8.) zde navíc proběhne akce s názvem Sněhováňky. Sledujte www.moninec.cz ■

STAROMĚSTSKÁ RADNICE CZECH PRESS PHOTO OD 22. LISTOPADU

Výstava vítězných a dalších vybraných prací soutěže o nejlepší fotografii a video Czech Press Photo 2017 na Staroměstské radnici v Praze. Představí se například ty nejlepší snímky z kategorií Aktualita, Každodenní život, Umění a kultura, Sport, Portrét či Lifestyle. Chybět samozřejmě nebude ani Fotografie roku, kterou vybere odborná mezinárodní porota. ■

vtp

Vědeckotechnický
park Buštěhrad

Vědeckotechnický park Buštěhrad

Celkové plochy k pronájmu od roku 2019 – 2 × 6,500 m²

/ výzkumné a vývojové pracoviště
/ kanceláře / konferenční prostory a cafeterie
/ zkušebny a podnikatelské inkubátory
/ sousedství UCEEB

Výstavba a podpora vědeckotechnických parků

www.vedecke-parky.cz

**ZAČÍNÁME
26. ŘÍJNA 2017**

NEJDŘÍVE NA LYŽE!

DRUHÁ SEZÓNA SE SNOWFACTORY,
ZASNĚŽOVÁNÍM PŘI TEPLITÁCH NAD NULOU.

OD 26. ŘÍJNA
HOTELOVÁ SJEZDOVKA, LYŽAŘSKÁ ŠKOLA

OD 17. LISTOPADU
HORNÍ KOTVA

OD 7. PROSINCE
LANOVÁ DRÁHA

 www.facebook.com/moninec [@areal_moninec](https://twitter.com/areal_moninec)
 [areal_moninec](https://www.instagram.com/areal_moninec) [Areal Moninec](https://www.youtube.com/Areal_Moninec)

WWW.MONINEC.CZ

MONÍNEC